

פרשת וישלח

"ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל, כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל" (בראשית ל"ב, כ"ח).

יעקב הגיע לנקודת המפנה בחייו. מיום הולדתו בו החזיק בעקב אחיו ועד כה, הלך בעקבות אחרים, ניסה לרצותם ונמנע מעימותים עד כדי בריחה.

מרגע בו הוא עומד על דעתו ונכון להיאבק עליה – זוכה יעקב לשמו החדש - "ישראל" שם המבטא מנהיגות, והתמודדות מתוך עצמה.

(עיון בפרשת השבוע)

שיעור בפרשת השבוע- גדי סמואל

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.33	זמן תפילין /טלית	16.18	הדלקת נרות
8.57	סוף זמן ק"ש	16.25	מנחה א' 14.00 ב' 16.25
16.38	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.25	מנחה וערבית	11.30	קידוש
16.56	צאת הכוכבים	13.30	מנחה 12.30
20.10	ערבית	16.45	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער בביה"ס	17.14	צאת השבת

שֵׁשׁ בָּת
שֵׁשׁ לֵוִים

"וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו." בראשית לג; ד

על נקודות ועל נשיקות

ספר הספרים שלנו מוסר את מעשי האנשים ואת הקורה להם, אך אינו טורח להודיענו את המניעים הנפשיים לפעולתם ואת המחשבות והרגשות העולים בתגובה לקורותיהם. הסיפור המקראי משתמש בעיקר בגילויים חיצוניים, כגון דיבור או מעשים, לתיאור ההתרחשות הפנימית. הנשיקה משמשת בתנ"ך כמחווה לאהבה ולהתרגשות בעת פגישה של אוהבים או קרובי משפחה.

הנשיקה המתוארת בכותרת דברי, הנשיקה שנשק עשו ליעקב אחיו, לאחר עשרים שנות פרידה, העסיקה את חז"ל ואת הפרשנים בכל הדורות. אם נתבונן בכתוב בתורה נגלה שמעל לכל אחת מאותיותיה של המילה "וישקהו" מסומנת נקודה. על מקורה של תופעה זאת המופיעה בעוד 15 מקומות בתנ"ך, יש סברות רבות. מכל מקום, בשל קדושתו של הספר נמנעו מלמחוק אותן, אולם חז"ל נהגו לדרוש מילים אלה.

על הפסוק שאנו דנים בו אומרים חז"ל כך: "מה כתיב בו וירץ עשו לקראתו ויחבקהו? בקש עשו לנשכו ונעשה צוארו של שיש, לכך נקוד וישקהו, **שלא היתה נשיקה של אמת** (תנחומא פרשת וישלח סימן ד). על פי המדרש הנקודות באות אפוא להאיר את תשומת לבנו לכך שאל לנו לקבל כפשוטו את האמור בפסוק, וכי תחת מסווה של קירבה לשם נשיקה היתה כוונתו של עשו לנשך את יעקב. יש לזכור כי המדרשים הם כלי להבעת רעיונות ולא כלי לפרש פסוק בהקשרו. הדרשן אינו מחפש את המשמעות המקורית ואת ההקשרים ההיסטוריים והתרבותיים המקוריים של הטקסט. הוא מחפש דרך כיצד לבטא, בעזרת הטקסט המקורי, את התכנים החשובים בעיניו לבני דורו.

יחסי יעקב ועשו שראשיתם בפרשת תולדות, מסמלים בספרות חז"ל את המאבק הלאומי והדתי הנצחי שבין היהדות והנצרות, כפי שבא הדבר לידי ביטוי במדרש שלהלן: "רבי שמעון בן יוחאי אומר והלא **בידוע שעשו שונא ליעקב**, אלא נהפכו רחמיו באותה שעה ונשקו בכל לבו" (ילקוט שמעוני פרשת בהעלותך רמז). במילים אחרות: ברור וידוע שיש מאבק תמידי בין עשו (הנצרות) ליעקב (יהדות) ולכן אין לצפות שעשו (שנים רבות לפני שנולדה הנצרות...) יגלה מחווה של אהבה ליעקב (היהודי) – ובכל זאת במקרה זה נכמרו רחמיו...

אבן עזרא בפירושו דוחה בזלזול את הפיכת הנשיקה לנשיכה והצגתו של עשו כשוחר רע ונוקם: "הדרש על נקודות וישקהו טוב הוא לעתיקי משדיים [=תינוקות חסרי הבנה], כי על דרך הפשט לא חשב עשו לעשות רע לאחיו, והעד [=ההוכחה לכך היא שכתוב] "ויבכו", כאשר עשה יוסף עם אחיו." כלומר: נשיקה היא נשיקה היא נשיקה! והיא מחווה המבטאת אהבה והתרגשות ואין סיבה להפוך את הסיטואציה המתוארת למחווה של שנאה ונקם.

מאות שנים לאחר מכן הולך בעקבותיו הרש"ר הירש ואומר: "אכן רגש אנושי טהור בקע מליבו של עשו, עדות לכך המילה האחת – "ויבכו". יכולה חנופה להביא לידי נשיקה, אך לא לידי דמעות הפורצות ברגעים אלו. **נשיקה זו ודמעות אלה מראות את עשו כבן בנו של אברהם**. [...] בשעה שהחזק כדוגמת עשו כאן נופל על צוארי החלש ומשליך מידיו את חרב התוקפנות, רק אז מתגלה שצדק ואנושיות נצחו בלבו."

כפי שראינו, הנקודות על המילה "וישקהו" הביאו את חכמי ישראל למסקנות שונות אודות טיבה וכנותה של נשיקה זאת. חלקם סרבו ללכת אחר הדימוי הרווח במדרש של עשו כרשע וחוטא וראו בנשיקה ובחיבוק המלווים בדמעות, תיאור הבא להעיד על ההתרגשות שאחזה בעשו ברגע זה. פירושו של הרב הירש אף מרחיק לכת

ובהמשך פירושו על אתר הוא אומר: "גם עשו יניח קמעא קמעא את החרב מידינו, יותר ויותר הוא יתן מקום לאנושיות." כלומר, יש סיכוי ותקווה לפתרון אנושי גם לסכסוכים רבי שנים.

ומה נבחר אנו ללמד את ילדינו? האם נלמד את פשט הכתוב המציג תמונה מרגשת של פגישת אחים לאחר עשרים שנה והמציגה גם את עשו כבן בנו של אברהם – כפי שמצאו צורך להדגיש ראב"ע והרש"ר הירש? או שמא נבחר להעמיס עליהם את ההיסטוריה שלנו רבת התלאות, בה האויב המרכזי העומד כנגד ישראל הוא עשו אדום, היא מלכות רומא, היא מלכות ביזנטיון, היא הנצרות לדורותיה – ו"בידוע שעשו שונא ליעקב"? רמז לתשובה בה הייתי אני בוחרת נמצא בקטע ממכתב ששלח שמואל הוגו ברגמן לנחמה ליבוביץ בתשי"ח. המכתב נשלח בעקבות שיעור שלה בעניין זה, ששודר בקול ישראל ובו הביאה מדרשים ופירושים, תוך שהיא מצדדת בגישה הטוענת שלא היתה זאת נשיקה של אמת:

"התורה עצמה אינה נותנת, לפי הבנתי, שום אחיזה למעט את דמותו של עשו כאן והפסוק יורץ עשו לקראתו' הוא כל כך נהדר [...] כל כך מלא רגש וכל מי שממעט ממשמעותו זו, חוטא לעניות דעתי נגד רוחה של התורה במקום זה." (פורסם ע"י אביעד הכהן במימד גליון 12, תשנ"ח)

ברוכיה איכמן כתב fe דוד (הפה) ז"ל וחנה צלצלעידט תבד"א ארה באלקנה

במלאת שלושים לפטירתה של

דרורה רוזנמן ז"ל

נקיים אזכרה: יום ב', י"ט בכסלו (3.12.12)

עלייה לבית העלמין בשעה 16:00 ולאחר מכן התכנסות

במועדון לחבר לשיעור ולימוד משניות

הציבור מוזמן- משפחת רוזנמן

בס"ד

אנו מבקשים להודות לקיבוץ סעד על אירוח ישיבת המטה של הרבנות הצבאית, בראשות הרבצ"ר רפי פרץ ובנוכחות כלל רבני היחידות המשתתפות במבצע 'עמוד ענן'.

אנו מתנצלים בפני באי' מועדון הסרט הטוב' על אי הנחות שגרמנו בדחיית שעת הסרט 'נער החידות ממומבאי'.

שאו ברכה ולכו מחיל אל חיל
הרבנות הצבאית הראשית

ביום ששי - נסעו משפחות רבות הרחק מהאזור, חלקן בכדי להתאוורר עם שוך הקרבות, וחלקן מפני שכבר שריינו מבעוד מועד אירוח אצל מכרים/קרובים טרם הושגה הפסקת האש. עובדות המתפרה בניצוחה של רחל יניב, הוזמנו להאנגר 11 בתל אביב והציעו את תוצרתן, במסגרת יריד המכירות של סוחרי ויוצרי עוטף עזה בעידודה של עיריית תל אביב. שם הן התקבלו בכבוד ובהדר, ואף 'נעטפו' בחום ואהבה על ידי ההמונים והמעריצים שצבאו על מרכולתן. על פי דיווחה של רחל אבירם - "היתה זו הזדמנות מצוינת להרחיב את קהל הלקוחות והמכירות".

במוצ"ש - התבשרנו רשמית על פטירתו של יהודה שלמון ז"ל - נציג דור הנפילים-המייסדים, אשר הטביע את חותמו על קיבוצנו, בזכות נחישותו הבלתי מתפשרת ודבקותו בכל משימה.

וביום ראשון - חזרנו לשגרה מלאה. את פנינו קיבלו הספסלים המחודשים בכניסה לבית הכנסת ובית המדרש - מעשה ידיהם של הנגרים והמסגרים, שבזמן ההכנות ל"עמוד ענף", תכננו 'מבצע' משלהם ותרמו רבות לחזות בית הכנסת, תודה לעוסקים במלאכה. חדר הכושר פתח את שעריו למאבק איתנים מול המשקל העודף שנצבר במרחבים המוגנים. ביום זה ליווינו את יהודה שלמון ז"ל למנוחת עולמים, ורוח ההספדים תאמה את בקשתו - "שלא יהיו כבדים מדי"... יהי זכרו ברוך!

יום שני - היה בסימן פוליטי. בשעה 11.00 בדיוק! (לאחר ציפייה דרוכה ומאולצת..) יצאה הודעה 'דרמטית' לתקשורת, ובה הודיע אהוד ברק על פרישתו מהחיים הפוליטיים. החייל המעוטר בצה"ל, והפוליטיקאי המעוטר הרבה פחות, שסיפק אייטמים רבים לאנשי התקשורת, יותר אחריו חלל שיצריך מהם בעתיד עבודה מאומצת בכדי למלאו. כמה זמן יחזיק מעמד הרחק מאור הזרקורים? ארגוני הטרור בעזה מיהרו להציג את התפטרותו כחלק מהצלחתם במאבק האחרון, ואף ניבאו שביבי ילך בעקבותיו.. בליכוד, לאחר כאב ראש של יומיים בהם שלט המחשב על האדם, הוצגה נבחרת חדשה ימנית וצעירה, הכוללת מספר מועמדים דתיים לאומיים ושאפתנים, המהווים אתגר לא פשוט לנבחרת הבית היהודי. כולם למדו את הפטנט..

ביום רביעי - בסימן פוליטיקה מקומית, נערמו על שולחני, או ליתר דיוק - בתיבת המייל, מאמרי חברים הקשורים בבחירות לראשות המועצה המתקיימת השבוע.

מדובר בפרץ רגשות עז, שהתפרץ רגע לפני.. כיאה לחברה דמוקרטית, פורסמו כל המאמרים ככתבם וכלשונם, למרות שכתוצאה מכך הורחב העלון בעוד כמה עמודים מעבר למקובל.

בערב, חזרנו לנקודת ההתחלה - אסיפת חברים ודיון בנוהל צמ"ד (צמיחה דמוגרפית למי שכבר שכח) שנדחה פעמיים לאור המצב.

מגוון המשתתפים באסיפה, הצביע על הקשר בין כל שכבות האוכלוסייה לבין נושא הקליטה. המשכנו את הדיון וההצבעה על העקרונות המופיעים ב"דף הורוד" אשר נפרטו לסעיפי משנה (למעט סעיף מס האיזון עליו נדון ביום שני הקרוב) ולקראת סיום הצבענו על ההצעה בכללותה. במהלך הדיונים קמו חברים ותושבים והביעו את דעתם בנושא מעמד ה'תושבות' בטרם יאבד את הלגיטימציה מייד עם אישור הנוהל החדש. עופר הבהיר לציבור, שלמרות הכאב והסיכון בכך שנאבד משפחות יקרות שאינן מוכנות להיקלט כתברים, הן בצורך המיידי והן בתכנון לטווח ארוך - הגדלת מספר חברי הקיבוץ וצמיחה דמוגרפית אמיתית - הן הסיכוי היחידי להמשיך ולקיים את המקום. הנוהל אושר ברב קולות - ו'רכבת הקליטה' שעמדה זמן רב בתחנה, יכולה סוף סוף להתחיל ולהעלות נוסעים. בהמשך אושרה ההצעה לפתיחת שלב ג' בשכונה לחברים בלבד ובכך לאפשר לנוסעים נוספים להזדרז ולעלות עליה.

הדסה בן הלום מספידה את אביה:

אבא יקר ואהוב שלנו

בליל שבת החזרת את נשמתך לבוראך, שלם ברוחך, שלם בתורתך ושלם בדרכך אשר הלכת בה כל השנים. אנחנו הילדים הגענו לשבת להיפרד ממך וגם חלק מהנכדים היו אתנו. שלא במפתיע, היתה לנו שבת מהולה בצחוקים ובזיכרונות ממך. ממש כפי שהיית אתה, בעל יכולת מופלאה, לקבל ברוח טובה ובהומור את החיים. אחינו בנימין, בנך הבכור שנפטר לפני ארבעה חודשים, היה חסר לנו. אך הוא בוודאי קבל את פניך בשמחה עם מלאכי השרת וביחד קבלתם את השבת הראשונה שלך בעולם הבא. בחודשים האחרונים הרגשת שמילאת את ימך בעולם הזה ושהגיעה העת לצאת מהעולם, וגם את זאת עשית בקבלה מלאה.

ימי חיך אבא, נושקים למשק ההיסטוריה של עמנו בעת הזאת. כך יש מי שלומדים היסטוריה ויש מי שעשו אותה במו ידיהם. ואתה אבא, עשית אותה בגדול.

נולדת לפני יותר מ 90 שנה בעיר ביירוט שבגרמניה. למשפחה דתית משכילה שחינכה אותך ברוח ציונית דתית. ב 1937 כשרוחות המלחמה התחזקו, שלחו אותך הוריד בגיל 15 לארץ, שם חיכה לך אחיך שמואל במוסד אהבה. כעבור שנה עלה לארץ גם אחיך הבכור מאיר. מאביך, הרב בנימין הייתה זו פרידה לעולמים. אמך נשארה בחיים ואף זכתה לעלות לארץ לאחר המלחמה.

בגיל 18 עזבת את מוסד אהבה והצטרפת לחבורת עלומים. בהתחלה הייתם בנס ציונה ומשם עברתם לנתניה ולהרצליה. ב 1947 עליתם לסעד, ושם חיית כל חיך.

סעד הייתה אהבה גדולה בשבילך. היית שותף בהקמתה מיומה הראשון. ממדבר שומם הפכתם אותה לגן פורח. אתה היית אחראי על כל הקמת תשתית רשת המים בסעד, הן במחנה והן בשטחים החקלאיים. ידעת איפה עובר כל צינור וכל שיבר וממטרה. ממלכת המים הייתה הממלכה שלך. כשהיינו ילדים, בטרם עידן המחשב בהשקיה, היינו יוצאים אתך יום יום בשעות אחרי הצהרים רכובים אתך על הטרקטור לפתוח מים בשטחי השלחין. היה זה בילוי משותף ומהנה לכולנו.

איש עבודה היית בכל רמ"ח אברייך. הבדיחות עליך מספרות שהיית יוצא לעבודה עם שני מעדרים כדי שאם אחד יישבר תוכל להמשיך לעבוד עם השני. מעולם לא התלוננת על קושי. בעבודת כפיים בארץ ישראל ראית זכות גדולה שנפלה בחלקך.

בכלל האהבה לארץ זרמה בעורקיך וכך גם האהבה לשפה העברית. מיום שהגעת לארץ גזרת על עצמך לדבר אך ורק עברית. מימינו לא שמענו אותך מוציא מפיך מלה בגרמנית.

רוחך האיתנה, המלווה תמיד בחוש הומור בריא שיודע לצחוק ולקבל דברים גם כשקשה, היו לך לעזר גם בימים קשים יותר.

לפני שלושים ושלוש שנים נפטרה אמנו רות. המכה הייתה קשה לך אך היה ברור שממשיכים בחיים.

לאחר כמה שנים נישאת למרים וביחד הקמתם בית עם אהבה וכבוד. חיתם ביחד חיים משותפים מלאי עניין ועזרה הדדית.

הקפדת על לימוד תורה יום יומי. משניות ופרשת שבוע. מלבד זאת השתתפת בשיעור גמרא ובשעורים נוספים בקבוץ.

משחק המלכים היה השיגעון שליווה אותך עד ממש לימך האחרונים. לא עבר יום ללא השחמט. רצוי מול מתחרים בשר ודם, אך כשלא היו, שחקת נגד המחשב ואפילו ניצחת אותו לפעמים. עד לפני שבועיים עוד נסעת כל יום חמישי לתחרות שחמט אזורית.

היכולת לראות את חצי הכוס המלאה בחיים עזרה לך להשלים עם שינויים. ליווית בדאגה את ההשתנות של סעד, אך יכולת לראות את הטוב שצמח משינוי זה. שמחת לראות את סעד גדלה ופורחת בשנים האחרונות. הפנים החדשות והילדים הרבים על השבילים, שמחו אותך עד מאד. "אמנם זה לא קבוץ כמו שחשבתי שיהיה" אמרת, אך גם ישוב יכול להיות מקום טוב לחיות בו.

מאז התאונה לפני כארבע וחצי שנים, מצבך הבריאותי הלך והדרדר. כל עוד יכולת לעבוד, שמחת. גם אם אמרת לי שאתה עובד בתפוקה של חמישים אחוז. "מישהו צריך לפרנס את שמונת הילדים שיש לנו" אמרת.

בשנה האחרונה כבר לא היה לך כח לעבוד, וגם את זה ניצלת לטובה. בלעת ספרים בזה אחר זה ונהנית מכך מאד.

עד סוף ימך הקפדת על שלוש תפילות ביום וגם ביום שישי האחרון שעות מספר לפני שנפטרת עוד הנחת תפילין והתפללת שחרית.

אשרינו שזכינו לאבא כזה.

אני רוצה להגיד תודה לבדרי, שליווה ועזר לך אבא בשנה האחרונה. בדרי, היית לאבא משענת איתנה. הוא סמך עליך יותר מאשר עלינו. כשהיית בשטח הוא הרגיש בטוח. השליטה שלך בשפה העברית אפשרה לכם קשר טוב וזורם. לצוות המרפאה, המסור, לאייזיק ולאחיות תודה על שנים של טפול מסור ותחושה שאפשר היה תמיד לפנות ולהיענות במאור פנים.

אחרונים חביבים אני רוצה להגיד תודה ענקית למיכל ואיתן על מסירות און קץ לאבא. על דאגה יום יומית, על ליווי רפואי ועל הקשבה בכל דבר ועניין. כיבוד הורים במלוא תפארתו.

אבא, אני יודעת שהלכת בשמחה. גאה בעשייתך המבורכת ובמשפחה ממשיכת דרךך.

נוח בשלום באדמה הזאת שאהבת בכל נפשך ובכל מאורך.

היה נא לנו למליץ יושר לפני הקב"ה. תהא נפשך צרורה בצרור החיים.

קיבוץ סעד

אבל על מותו של

יהודה שלמון ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

זכרו fe יהודה fe חנון ז"ל.

על מנת למלא את בקשתו של יהודה ז"ל, אשתדל עד כמה שאפשר שלא לשאת דברים עצובים מידי, ובכל זאת אודה שמפעם לפעם, כאשר אנחנו נפגשים כאן ברחבת בית הכנסת, בכדי לחלוק כבוד אחרון לחבר או חברה שנאספו אל בית עולמם, אני חש קושי הולך וגדל. וזאת לא רק משום שפרידה מסוג כזה תמיד עצובה, אלא ואף ביתר שאת, משום ששוב ושוב אנחנו נפרדים מאבני היסוד של הקבוצה, מדור שכנראה לא ישוב יותר, דור שהעמיד את צרכי הכלל, לפני כל רצון או בקשה אישית, ותסכימו איתי בוודאי שאצל יהודה הדברים עוד נכונים הרבה יותר.

יהודה היה אדם מיוחד במינו, חלוץ אמיתי, איש של ספרא וסיפא שלא וויתר על שיעורים יומיים, איש אשר פיו וליבו שווים, מתנדב אולטימטיבי לכל צורך בקיבוץ, ואיש אשר במו ידיו וללא לאות, הניח את עורקי חיינו בדמות קווי מים חיים, הן לכל בית ובית, והן על מנת לפתח חקלאות משוכללת ככל שניתן, וכמובן שאסור לשכוח את קווי הביוב ואת בריכת הביוב שהיתה לו לבית שני.

בעלון ראש השנה תשט"ז לפני קרוב ל 60 שנה, כתב יהודה שלמון בחרוזים, והתלונן על כך שנשכח בדיווח לחברים, רישות של עוד 1,100 דונם להשקיה.. וכך הוא כותב.

**" על כן פה נאמר לשנה החדשה, אולי נוותר על שיכון וחורשה,
והתעניינות מעט יותר לגן נקדיש, וניקח ילדינו לחזות בחריש"**

כזה היה יהודה, איש אשר תמיד עשה למען הכלל, נאה דורש ונאה מקיים, והכל בצניעות ובשקט, שאין להם שיעור.

קווי המים השונים היו ליהודה כבנים יקרים, ודורות של עובדי שדה, מכירים את התמונה של יהודה הולך בשדה ומרסס על גבו, והוא מנקה, מעשב, וצובע את מפרטי המים הראשיים, כאילו היו אלה בניו וביתו לכל דבר ועניין.

בעשרות רבות של שנות עבודה ברשת המים, היה יהודה אבן שואבת לתלמידים רבים, שבאו לחזות בפלא האצור בו, שידע מלבד כל השאר, לפתח מיבדקת ממטרות, מערכת דיסון אוטומטית משלו לבריכת הביוב, וכמובן הכיכד הוא משתלט על כל פיצוץ ברשת, שהיה מחולק אצלו לפיצוץ, כאשר מדובר היה בקו בעל קוטר רציני, וב"פיצוץשיין", כאשר מדובר היה סתם בצינור 6 צול ומטה.

יכולתי עוד להמשיך ולהכביר, אבל אני משוכנע שיהודה לא היה רוצה, שהדברים יהיו ארוכים מדי, ולכן אעבור לקשר המיוחד בין יהודה לאבא זכרו לברכה.

במשך עשרות שנים לא היו מתחילים ברדיו את החדשות של 6 בערב, לפני שהשניים יהודה ואבא, יושבים משני צידי לוח השח, והשעון מוכן לנקישה הראשונה. חצי השעה הזו של הבליצים, הפכה ממש למצווה יומיומית, כאשר הייחוד של שני הייקים בעלי ההומור המיוחד היה, שכל אחד עשה מאמץ שהשני ינצח. היחסים בין השניים היו קרובים מאד, אבל לא היו חפים מחילוקי דעות, באשר לקיבוץ, לפוליטיקה ועוד, אבל שום דבר לא יכול היה להם.

בכל זאת פעמיים איימה המציאות על מערכת היחסים המיוחדת הזו. בפעם הראשונה כאשר שלמון התעקש שהמפגש יהיה לא רק בבית ברט, אלא גם בבית שלמון מפעם לפעם, ובאשר לפעם השנייה אני מבקש לקרוא את החרוזים מהשיר "שלמון ידידי הבוגד" שכתב אבא.

" מזה שנים ועד עכשיו, שלמון הוא לי כאח, כי כן בין שאר זכויותיו הוא יריבי בשח. אפשר לומר יובל שנים, בלי להחסיר שבוע, שאנו שנינו משחקים באדיקות קבוע.. (ואני מדלג...) " אך מה גדול הוא הכאב בתוככי ליבי, שלמון רכש לו מחשב ללא הסכמתי. אחרי שנים רבות כל כך, של יחד בכל לב, אחרי גבי מתנה הוא שח, עם מי? עם מחשב! אמנם אנחנו ממשיכים, כאילו כלום לא קרה, אך זה לא זה מה שהיה! טרם הבגידה".

לא פלא אם כן, שאכן יהודה היה בן בית אצלנו, ואולי אף היה בו לאורך שנים יותר מאתנו, ואני שגם זכיתי לעבוד לצידו במשך עשור, בניתי איתו קשר מיוחד ומעניין.

משפחה יקרה, וחברים רבים שבאו להיפרד מיהודה, שמייצג כל כך נפלא דור שלם.

הקינוח היקר שלנו משתנה לנגד עינינו, הן בעבודת אדם ומתוך כוונה, והן בדרך הטבע. דור שלם הקרוי בפנינו "דור המייסדים" עוזב אותנו, ואנחנו שגדלנו על ברכיהם מתייתמים פעם אחר פעם, לא רק מדמויות מיוחדות, אלא גם מרוח מיוחדת שנטבעה בסעד, על ידי אנשים כל כך טובים ומיוחדים.

מי יתן ונדע להמשיך להיות ראויים לשאת את הלפיד המיוחד הזה שהעבירו אלינו הורינו.

מרים, משפחתו של בני הבן הבכור שנפטר לא מכבר, הדסה ומשפחתה, מיכל ומשפחתה אורן ומשפחתו, וכמובן כל הנכדים והצאצאים, תמיד קשה לנחם, אבל נדמה לי שהמורשת שמותיר אביכם לכולנו, הן בנכסים גשמיים, והן בנכסי הרוח, יש בהם משום ניחומים, ומי ייתן ולא תדעו עוד צער.

עלי אלון כותב בשירו "הספד":

"אנשים צנועים באמת

גם מותם חרישי.

כמעט כמתנצל: אנא,

סלחו לי על הטרחה

לא יכולתי אחרת.....

אנשים צנועים באמת, נישאים אל בית עולמם

להרהר בין העצים הגבוהים

בשקט על יקיריהם"

ולך יהודה לך בשלום, אל בית עולמך, בית עלמין שאתה היית זה שחפר בו פעם אחר פעם בעוד אחת מההתנדבויות שלך למען הציבור.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

בוקי בשח חכמי הקבוצה.

סיכום ישיבת ו. דת – ח' תשרי

הקדמה: 'באיחור קלי קיימה ו. דת ישיבת סיכום לחגי תשרי. ברצף הארועים באזורנו, מי זוכר בכלל? אך לשמחתנו מעגל השנה מתגלגל, ואנחנו מקוים לעלות ביספירלה' כך שחגי תשרי הבאים ישענו על הקודמים ונוכל לעלות ולהתקדם, בעשייה חיובית, בתפילה ובגבורה. קיום הישיבה התאחר, כי היה חשוב לנו לשמוע ולשתף את כל חברי הועדה באירועים השונים שעברנו. נשמח לשמוע תגובות מהציבור להצעות שיבואו להלן, טרם הגיעם לדיון ציבורי:

(1) **סליחות בנוסח משולב** - קיבלנו תגובות חיוביות ביותר על אמירת סליחות בנוסח זה. השתתפו רבים באמירת הסליחות, כולל נשים רבות שהדירו את רגליהן מהסליחות בנוסח הקודם. המלצתנו היא לקיים בארבעה ערבים סליחות בנוסח המשולב: (א) ליל א' של סליחות אשכנזיות (ב) ערב ראש השנה (ג) מוצאי שבת 'שובה' (ד) ערב יום כיפור (למעוניינים - בכל הבקרים שלמחרת, יאמרו סליחות בנוסח עין הנציב). הנושא יובא להכרעת הציבור.

(2) **סידור מקומות לנשים** - השקענו זמן רב ומאמץ, לנסות לסדר מקום ישיבה לימים הנוראים לכל הנשים (כולל אורחות). למעשה, ע"פ רישום הבקשות של תושבות סעד למקומות, היו חסרים כ- 50 מקומות ישיבה בבית הכנסת. בפועל, רק בזמנים מועטים במהלך תפילות ימים נוראים היה חסר מקום. מצד שני היה לחץ באוויר: "שמא אני יושבת על מקומה של מישהי שתגיע עוד מעט" או "יש פה כסא פנוי, אולי המזמינה לא תבוא" וכד'. לדעתנו, לחץ זה היה נמנע אם הייתה פתיחות פנימית, וישיבה על בסיס מקום פנוי בעיקר לאורחים.

אנחנו מציעים לסדר מקום ישיבה קבוע לכל ימות השנה לנשים ובנות מיושבות סעד המעוניינות בכך. מקום זה יהיה קבוע גם בימים הנוראים. לקראת החגים, בעלות המקומות הקבועים יודיעו לנציג הועדה אם הן אינן בסעד, אנחנו נפרסם בטבלה על הדלת את המקומות הפנויים, ועל בסיס מקומות אלו תשבנה האורחות. אנו מצפים, כמובן, לאורך רוח בין הבאות להתפלל והתחשבות הדדית. בחגי תשרי האחרונים, למרות מאמצינו, אנחנו יודעים שהיו נשים שנפגעו ואנחנו מתנצלים על כך, כל כוונותינו היו לתת פיתרון הולם לכולן.

כידוע, הנהלת הקהילה החליטה על יציאה למהלך גדול של הרחבת בית הכנסת. אך עד שמהלך זה יקרום עור וגידים יארך זמן רב. לכן, הפיתרון המוצע נראה הטוב ביותר בעינינו. גם נושא זה יובא להכרעת הציבור.

(3) **אזכרת נשמות** - מאז החלטת האסיפה לפני שבע שנים, על ביטול "אזכרת נשמות" אישית של חברי הקבוצה בתפילות הימים הנוראים וברגלים, קיים אי - שקט בנושא. יש רבים שמרגישים וטוענים שמשוהו חסר באמירה הקהילתית הציבורית, ויש חברים שהיו רוצים להזכיר את יקיריהם שאינם קשורים לסעד. על כן מוצעות שלוש אפשרויות:

- (א) להמשיך בנוהל הקיים – בציבור אזכרה כללית ללא שמות, וכל אחד יזכיר אישית את יקיריו.
- (ב) לקיים אזכרה אישית לכל המעוניין, בשבת הסמוכה למועד הפטירה, בזמן העלייה לתורה – כנהוג אצל הספרדים והאיטלקים. כל חבר שמעוניין, על אחריותו לבקש זאת בראשית קריאת התורה.
- (ג) ביום כיפור להזכיר את שמות חברי הקיבוץ ובניו שנפטרו במהלך השנים ע"פ הדף המעודכן בכל שנה. היתרון: יש משמעות ויסודות הלכתיים לאזכרה זו, והיא גם נותנת אמירה מיוחדת להיותנו קהילה, הנשענת על יסודות עבר, שכבר אינם בין החיים. אחריות לעדכון הרשימה על ו. דת.

החיסרון: הרשימה עם השנים התארכה ויש אנשים בקהילה שהרשימה לא אומרת להם דבר, ועבורם זה טורח הציבור.

לסיכום: לאחר ליבון הנושא, אנו מציעים שהדבר יובא להכרעת הציבור.

(4) מכירת ארבעה מינים - השנה אפשרנו למוכר נוסף להיכנס ולהציע את מרכולתו במכירת ארבעה מינים. כמו כן, לראשונה שלמו החברים על ארבעת המינים. אנחנו רואים זאת בברכה שיש כניסה לתחרות. עם זאת, יש יתרון באחריות ו. דת על קניית ארבעת המינים: (1) בקניית אתרוגי ציפילביץ מכפר מימון, כי הוא מאפשר לרב ארי לעבור על כמות גדולה של אתרוגים ולבחור מתוכם את המהודרים יותר. המגדל אמין, ובעל שם ופרדס יפה ביותר. (2) יש לנו את לולבי סעד באחריות יואל עברון, כך שהם נגדדים סמוך לסוכות, ישר מהשטח.

(3) הדסים - עדין אנחנו מחפשים מתנדב שייקח על עצמו את הטיפול בהדסים. ברור לנו שיש אפשרות גם כאן להגיע לתוצרת מקומית יפה (יש עשרות שיחי הדסים אצלנו), אך הדבר מחייב טיפול נכון.

(4) לשמחתנו גם שני עצי הערבה טופלו כיאות ואני מקווה שיוכלו לספק את כל צרכינו לעתיד, בבדי ערבה לחג. תודה לאשר עברון ולשעיה לב על שמירת הערבות המוצלחת והשקייתם בעונות הקשות. כמו כן, תודה מיוחדת לנריה ג., אורי ל., ודניאל ס. שדאגו לנו לבדי ערבה טריים כל יום. בסה"כ קהל סעד רוצה להתנאות במצוות, כך שלמרות המעבר ממסירת ארבעה מינים לקניית ארבעת המינים לא השתנה כמעט מספר הרוכשים.

סיכמנו להמשיך במודל הקיים, אך תהליך ההזמנה יהיה פשוט יותר ע"י רשימה ע"ג לוח המודעות או באינטרנט.

(5) ליל הושענה רבה - השילוב עם ו.תרבות היה מנצח, ומעבר לעיון ולניגון היה משהו שנשאר עמוק בנשמה, והפך את חווית הלימוד המשותף למשמעותי. כלקח לעתיד נראה לנו נכון, להמשיך אירוע שכזה בלימוד עיוני משותף אל תוך הלילה.

(6) חתני תורה ובראשית - בבחירת החתנים השנה הושם דגש על הבחירה המשפחתית והתרומה שלה לחיי הרוח של הקהילה. נראה לנו לנכון להמשיך ברוח זו, ויתכן ונדרש לשנות את הנוסח המקובל במחזור ל - 'רשות חתן תורה ובראשית'. הנוסח ייכתב בעזרת הועדה לליווי הרב.

(7) מסיבת חתנים - למרות השתתפות רבים במסיבה זו בשבת בראשית, היתה בקשה לתת למסיבה זו דגש - יתר לקבוצות לומדי התורה בקהילתנו, וכן לתת כיבוד מתאים יותר לאירוע. אחת הבעיות היא לחץ האירועים של חגי תשרי. סיכמנו, שבשנה הבאה נקיים את מסיבת החתנים בשבת פ' נח בשעות אחה"צ, עם דגש על לימוד התורה הקהילתי, מנער ועד זקן. בתקווה שיעלה הדבר בידינו.

(8) חלוקת תפקידים בוועדה

בהזדמנות זו שאנו מדווחים לציבור, נציין את התפקידים השונים של חברי הועדה:

- 1) בני ג. – תקציב, אחריות לקוראים בתורה במניין שני, תרומות ושונות.
- 2) יצחק שוהם – מקומות ישיבה גברים, אחריות מנין ראשון בשבת.
- 3) חיים לנדסמן – בעלי תפילה בשבת, אחראי מיזוג ותאורה, מקומות ישיבה לנשים, ואירועים מיוחדים.
- 4) עודד פרידמן – שיעורי פרשת שבוע בשבת, ושיעורים נוספים.
- 5) חיה קופלד – מקומות ישיבה לנשים, ואירועים מיוחדים.
- 6) אריאלה כהן – אחזקת בית כנסת.
- 7) חגית גולן וחנוש – אחריות מקווה.

אנחנו מפרסמים את השמות משני טעמים: ראשית, להודות לכל העוסקים במלאכה, בזכותם זכינו לפעילות חגי תשרי מבורכת, ולעשייה חיובית ויפה במשך כל השנה.

שנית, כדי לבקש מכל תושבי סעד: שאם מגיע אליכם אורח, היכול לתרום לציבור באחד מהתחומים הנ"ל, נשמח שתיידעו אותנו מוקדם ככל שניתן, כדי שנוכל ליהנות מכישוריו, ובכך גם לגוון את חיי הרוח שלנו.

לסיום - תודה מיוחדת לבעלי התפילה שלנו, שרגשו אותנו בתפילתם ושילבו את הצבור בה. תודה לרב ארי שליוה והנחה אותנו בכל העשייה, וליצחק שלומי מרכז הועדה לליווי הרב, שנתן מעצותיו הטובות ומניסיונו.

בתקווה, שפעילותנו תעלה לרצון לפני אדון כל, ושאכן 'עמוד הענן' ינחה אותנו למעשים טובים, לגבורה ולתפילה.

בשם ועדת דת

בני א'נללרל

פריסטוריה, מי לזכר שהייתה פצילות לפחיתת ראש אולצה

עברו עלינו ימים לא פשוטים, מלאי פיצוצים וחרדות, לילות ללא שינה מלווים בקולות המלחמה של מטוסינו, ועכשיו מוטל עלינו לנסות לשוב לשגרה המבורכת, אשר על כן אספר מה שקרה בערב בו נפתח מבצע עמוד ענן, על ה"זוטות" שהעסיקו את מחשבותינו לפני שעסקנו בדיני נפשות.

ביום רביעי ליל ר"ח כסלו בשש לפנות ערב תוכנן ערב הסברה של תמיר עידן המתמודד לראשות המועצה, ביקשו ממני לארח את הערב. הוזמנו אנשים, אבל חוץ מתמיר ועוזרו דורון לא הגיע איש, שכן כמה דקות לפני כן החלה ההפצה המסיבית על שכנינו ממערב. ישבנו שעה עם עו"ד עידן ושוחחנו על הדברים המטרידים אותנו כתושבי המועצה. העלינו לפנינו את בעיות התחבורה, אין תחבורה ציבורית לירושלים, דבר שיכול לבוא על תיקונו אם קווי המהדרין מנתיבות יעברו דרך סעד, וגם עניין העיכוב בהגעה מבאר שבע ומתל אביב כאשר האוטובוס ה"ישיר" עורך סיבוב בשתי ערים שדרות ונתיבות, שיש להן תחבורה פנימית. דיברנו על העובדה שהמכונה שמטאטאת את הכבישים לא מגיעה אלינו כדרך שיגרה. העליתי לפנינו את עניין מתפרת קו לקו שמעסיקה חברות מבוגרות ולא זוכה לשום תמיכה מהמועצה. דיברנו גם על שחרור אדמות לבנייה, אין לי הרבה מידע על זה רק מה ששמעתי באספה, אבל בכל זאת הדברים עלו ונרשמו. כיוון שאינני רוצה לעשות פרסומת בחירות, לא אציין כאן את תגובתו של עו"ד עידן, רק להביא לידיעת הציבור חלק מהנושאים שהועלו לפנינו. ממנו שמענו שהוא ערך ביקור אצל אלי אסקוזידו ראש מועצת בני ראם, שעשה במועצה שלו נסים ונפלאות, הוא שאב ממנו השראה. זוכרים את אלי אסקוזידו? הוא בן כפר מימון ובן כיתתם של אורן ברנע ומתי גולן שהיה אימת המורים והפך לאיש מצליח מאד.

בקיצור "עמוד ענן" שטף את ערב ההסברה, נקווה שהמבצע יביא תועלת לביטחוננו ושהדברים שנרשמו באותו הערב יזכו בעתיד הרגוע לטיפול הולם.

יעלה אפרון

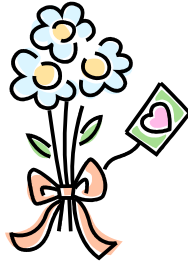

לחנה אולדשמידט
מלל טוב ורוב ברכות
בהגיע ליל 90

בבריות, הנחת ובשמחה עד 120!

ליהודית ולחיים אפשטיין
מלל טוב להולדת הנ"ה
נכדה לארנה ורון אפשטיין
בת לדורית והראל אפשטיין

לרותי ולאוני יצרי ולכל המשפחה
מלל טוב לבת המצווה של הנכדה
תהילה
בתם של דורית ומשה אטמן

מלל טוב לכרמלה ולשלוויה ולכל המשפחה
לנישואי הנכד יותם (בתם של ריקי ונועם קוט) עם בח"ל מריט

ספריית ידידיה כהן ז"ל

ידידיה נולד בט"ו בכסלו בשנת תרצ"ז, ונפטר לפני עשרים ושמונה שנה. הוא הותיר אחריו ספרייה, שהיתה ברובה אצל רחל. ספרייה זאת כוללת ספרים רבים במשפט העברי והקשר עם המשפט הישראלי (ובמיוחד יחסי ממון בין בני זוג, שכתב עליו 'דוקטורט'), מורשת רוחנית חשובה: כתבים רבים ומשנה סדורה של איש תורה ועבודה. וכמובן תלמידים רבים הממשיכים את דרכו. לאחרונה, המשפחה - רחל והילדים - עסקו בחלוקת הספרייה הגדולה וכן ספרי הלכה ולימוד שבדרך כלל אינם בבית כל יהודי, אלא משמשים רק חוקרים ורבנים העוסקים בקודש. חלק מן הספרים הועידה רחל לבית המדרש שלנו.

לכן, החילוננו להכניס ספרים אלה לבית המדרש, החל מספרות מקצועית, וכלה בפירושים עממיים לתורה, וספרי הלכה השווים לכל נפש. ובפתח הספרים הוספנו מדבקה צבעונית המציינת כי מקור הספר בספרייה של ידידיה ז"ל.

רשימה מסודרת של הספרים החדשים תופיע אי"ה בלוח המודעות של בית הכנסת ונעדכן אותה מדי פעם כאשר נמשיך להכניס עוד ספרים לבית המדרש. מספרם קרוב למאתיים, ואף אם ספרים אחדים כבר ישנם יתכן שנעדיף להחליפם - אם היחדשים שמורים היטב. ספרים שאין לנו עניין בהם יוצעו למכירה בזול, ובכסף נמשיך לקנות אחרים, כפי שעושים תמיד.

והואיל והזכרנו את הנושא, בארבע השנים האחרונות, הוצאנו כשלוש מאות ספרים (ספרים בגרמנית ואידיש, ספרים קרועים או מתולעים, ספרים שאין צורך בעותק נוסף וכו') והוספנו מספר דומה - ספרים חדשים, ספרים שנתרמו וכד'. רשימות הספרים תלויות חדשים לבקרים, וכל מאן דבעי מוזמן לעיין בהם.

אליהוא שון

בחירות לראשות המועצה

פוליטיקה ובחירות הם בדרך כלל דברים שאני מנסה להתרחק מהם.

אך הפעם המצב שונה. אנחנו עומדים לפני בחירת ראש מועצה חדש למועצה שלנו, וכשאני משוחח עם חברים על הדמות שאותה רוצים אנחנו לראות כראש מועצה שלנו אני נתקל בתשובה שאת מאיר יפרח אנחנו לא רוצים לראות כראש מועצה! אבל מי כן, לא יודעים.

חברים רבים רוצים לשמוע את דעת המזכירות וההנהלות, אבל הם מהטעם השמור אצלם אינם מוכנים להורות לציבור לאיזה מועמד כדאי להצביע (וזה לא סוד מדוע המזכירות אינה מפרסמת קול קורא בנושא...). אנחנו קבוצת חברים שנפגשנו עם **עידן תמיר** שמציג את מועמדותו לראשות המועצה, רואים בו מועמד ראוי.

אני מבקש במספר משפטים להציג **מיהו עידן תמיר**, ולמה נראה לנו שהוא המועמד המועדף לראשות המועצה.

תמיר בחור צעיר בן 42 נשוי + 4. עורך דין במקצועו, בעל משרד מצליח באשקלון. גר בישוב מעגלים, דור רביעי בשדות נגב. בהשכלתו הוא בוגר תואר ראשון במנהל ובמדיניות ציבורית B.A במכללת ספיר. בשנת 2005 סיים לימודי משפטים L.L.B במכללה האקדמית קריית אונו והתמחה בתחום המשפט המסחרי והנדל"ן.

תעסוקה: החל משנת 1995 ועד שנת 2005 עבד תמיר, בחברת "עמיגור ניהול נכסים", שהינה חברת בת של הסוכנות היהודית ומנהלת דיור ציבורי ובתי "גיל זהב", והגיע עד לתפקיד סגן מנהל מרחב. במסגרת תפקידו ניהל, תמיר, תקציב של מיליוני שקלים ומספר רב של עובדים ובין היתר עסק באכלוס ואחזקה שוטפת של אלפי יחידות דיור ציבורי. (מנכ"ל "עמיגור" חלק שבחים רבים לעבודתו ותפקודו של עידן תמיר)

בשנת 2007 עם סיום הכשרתו פתח משרד לעריכת דין באשקלון בו הוא עובד גם בימים אלו.

תמיר מעיד על עצמו: שהוא איש מאמין, אשר ירש מאביו את הזיקה לחינוך, לתרומה לזולת ואהבה לחקלאות. לדעתו בשנים האחרונות אנו עדים לשינוי מהותי בנגב המערבי שפסח על שדות נגב, הראויה להיות המועצה המובילה באזור בתשתיות, בחינוך, בהתיישבות ובחקלאות.

אחת השאלות שנשאלתי עסקה בניסיונו האישי של תמיר. נכון לתמיר אין ניסיון כראש מועצה, אבל המשמעות של שאלה זו היא, שתפקיד ראש מועצה יכול להיות רק כרוטציה, כהחלפה בין מועצה למועצה, ולא בהכנסה של מועמד חדש יהיה מוכשר ככל שיהיה.

אף ראש מועצה לא נולד כראש מועצה ולא עסק בניהול מועצה לפני שנבחר, את ניהול המועצה לומדים תוך כדי עבודה, תוך כדי עשייה, היתרון שיש לעידן תמיר הוא בהבנה שיש לו מה ללמוד, ולא כל הידע מצוי בידיים שלו. תמיר, כפי שהתגלה לנו, הוא אדם המוכן לשמוע, להקשיב, ללמוד מניסיונם של אחרים, ולהטמיע את הלמידה.

לתמיר יש בסיס שאיתו הוא רוצה ויכול להביא את המועצה למקום טוב יותר בכל התחומים בהם המועצה צריכה לעסוק, רווחה, בניית תשתיות, חינוך פורמאלי ובלתי פורמאלי ואיכות חיים לתושבי המועצה.

ראשות מועצה אינה אחוזה של אף אדם, לאחר תקופת שרות ממושכת נכון יותר להזרים דם חדש למערכת ולהציב בראש הרשות אדם צעיר הרוצה ויכול לשנות דברים.

תמיר מגיע להתמודדות על מנת לשרת את כלל התושבים במועצה, בין את אלו שיבחרו בו ובין את אלו שלא יתנו לו את קולו, ללא התחשבות וללא איומים.

מניסיוני כעובד במועצה אחרת וכמכיר מועצות אחרות, אני מכיר לא מעט ראשי מועצה שנבחרו לתפקיד ללא ניסיון מוקדם וללא הכשרה מוקדמת והישובים במועצה שלהם פורחים ומשגשגים בכל התחומים וגורמים גאווה להשתייכות למועצה שלהם.

הרצון, הנחישות והיכולת הם הכלים הנדרשים להיות ראש מועצה טוב, ואת הכלים הללו יש לעידן תמיר ובגדול !!!

אני וחברים נוספים חושבים שעידן תמיר יכול להיכנס לתפקיד ועם עזרה של הצוות שמלווה אותו, מקרוב ומרחוק, ועובדי המועצה המוכשרים שקיימים במועצה יש סיכוי טוב מאד שעם עידן תמיר

שדות נגב תצעד לעידן חדש.

אבי הַפְּרִין

בחירות לראשות מועצת שדות נגב

"זכיתי (אני בהחלט רואה בזה זכות) לארח את תמיר עידן לחוג בית. לא הייתה לי איתו כל היכרות מוקדמת.

פגשתי אדם שטובת הציבור לנגד עיניו, אדם שרואה בתפקיד זכות לשרת את הציבור, אדם שחושב שצריך ואפשר לשפר משמעותית מספר רב של אספקטים בחיי היום יום של כל אחת ואחד מאיתנו.

אדם שלא רואה בבעיות העומדות לפניו כגזרה משמיים ומאמין ומקווה שאכן יצליח לעמוד באתגרים.

אדם עם ראש פתוח שיודע שיש לו מה ללמוד ולא חושב שהוא יודע הכל, אדם עם רצון ונחישות להצליח.

שאלה שנשאלה בערב וגם הטרידה אותי מאוחר יותר הייתה, החשש מנקמנותו (ולכל תושבי סעד כבר יש ניסיון עם זה) של ראש המועצה המכהן, התשובה שאני לפחות נותן לעצמי היא, שאסור לנו להיכנע ולפחד ושצריך לעשות הכל למען בחירתו לראשות המועצה"

אריה כרם

ביום ב' - י"ט כסלו, 3/12 - בשעה 17.30.

שעת ספור בספריית הילדים עם:

נצמי רסיס-6

לאחר מכן ניתן לשאול ספרים ודי.וי.די.עד השעה 19.00 .

כמו כן ניתן יהיה לרכוש ספרים חדשים במחיר 20 ₪ בלבד.

מוזמנים בשמחה !!

לבחור בראש מועצה אחר

לבחור בתמיר עידן לראשות המועצה "עדות נאם"

בשבוע הבא נלך שוב לבחור בראש מועצה לאזורנו. האם נמשיך להפטיר כאשתקד? האם נמשיך לתת את מבטחנו במשענת הקנה הרצוף הקרויה "מאיר יפרח" או שנעז לבחור במישהו אחר, צעיר יותר, לא מוכר אמנם, אבל מלא רצון טוב לשנות. אנו רוצים להאמין שהפעם ייבחר עידן תמיר לראשות המועצה ונוכל סוף סוף להתברך ב"ראש טוב"!

רצינו לספר לכם כי אי-שם, לא מעבר להרי החושך ולא מעבר לאוקיאנוס, אלא כאן, ממש קרוב אלינו, במועצות האזוריות אשכול, שער-הנגב, חוף-אשקלון, רמת-נגב, חבל יבנה - חיים ופועלים ראשי מועצות הרואים את תפקידם **כמשרתי-ציבור**, כאנשים שנבחרו על מנת לעשות טוב לתושביהם. מדוע לא נזכה גם אנו באדם שכזה? מדוע נגזר עלינו תמיד להתנהל במאבקים ובטריקים פוליטיים קטנוניים, על מנת לזכות בדברים המגיעים לנו בזכות ולא בחסד?

כמה דוגמאות ששמענו מחברים וקרובים, וראינו בעצמנו, מן המועצות השכנות:

בית הספר החדש בשער-הנגב, אשר נחנך ממש ביחד עם בית הספר החדש שלנו, הוא מופת לתכנון סביבתי. אלון שוסטר, ראש המועצה, הצליח להגדיל במידה משמעותית את המימון שהוענק על ידי המדינה לבניית בית הספר בעזרת תרומות שונות. מי שיבקר בבית הספר החדש יתרשם מן האסתטיקה החיצונית, ממתקני המשחקים המשוכללים, מן הגן הארכיאולוגי המתוכנן בו ועוד. ואצלנו? לאחר עיכוב של שנה בכניסה למבנה, כמה תחנונים ובקשות, כמה נפילות אפיים ארצה- ועדיין לא הצלחנו להשיג את מימון המועצה אפילו לסלילת 50 מטר (חמישים מטר!) של כביש אשר יחבר את שכונת הקוביות אל בית הספר ולא ייאלץ את הילדים לבוסס בבוץ בימי הגשם. המקום נראה חיצונית מוזנח ומדכא, אין בו אפילו מתקן אחד למשחקי ילדים בהפסקה, שלא לדבר על הנוף הצחיח- ללא דשא. קשה לשלוח ילדים מדי בוקר למקום שכזה, למרות הפאר והשכלול בכיתות עצמן.

במועצה קרובה אחרת התגייס ראש-המועצה לסייע במימון הוצאת ספר מסיפורי המייסדים על עלייתם ארצה. הארכיונאית באותו קיבוץ אשר רשמה את הסיפורים לא האמינה שתצליח להוציאו לאור- אך בזכות ראש-המועצה ייצא הספר בקרוב לאור.

בריכת- השחייה בקיבוץ אחר שופצה בעלות של קרוב למיליון שקלים בסיוע המועצה- ללא צורך בתחנונים והתרפסויות. כך גם פיתוח בנושא איכות-הסביבה, קידום נושאי המחזור וסלילת שבילים חדשים ביישובים.

לשיאים בלתי נתפסים של אטימות וזלזול בתושבים היינו עדים לפני מבצע "עופרת יצוקה" -בדיוק לפני ארבע שנים. כזכור, אז לא היו לנו עוד ממ"דים והדאגה היתה רבה. פיקוד- העורף קיים ישיבה חשובה וגורלית עם ראשי המועצות על מנת להבין מה הם בדיוק הצרכים של כל מועצה. כמובן- כל ראשי המועצות הגיעו עם רשימות מפורטות ומפות המציינות את צורכי החירום של כל יישוב. ומי לא בא? כמובן ראש המועצה שלנו! היחיד שלא הגיע למפגש חשוב זה, והעדיף לשלוח בעל תפקיד אחר למלא את מקומו, אדם שלא ידע כלל מה הם הנושאים על הפרק וכמובן שלא הגיע מוכן לאותה ישיבה. סעד ועלומים, שספגו אז אין-ספור נפילות של קאסמים, לא עניינו כלל את ראש-המועצה, למרות שהיה זה מצב של פיקוח-נפש ממש, ולמרות שאנו משלמי הארנונה הקבועים, מהגדולים והיציבים ביותר במועצה.

זהו האיש המספר היום לכולנו כמה היינו תמיד בראש מעייניו, ומבקש את תמיכתנו בפעם הרביעית!

במועצה-האזורית אשכול ניתן לראות את חיים ילין בדאגתו לתושבים ולרווחתם. שמענו מחברים על ההתגייסות הבלתי נלאית שלו למענם, על הארגון המופתי של צוותי החירום היישוביים, על פעולות שהוא עושה לקירוב לבבות בין הקיבוצים לבין מפוני גוש-קטיף ועוד ועוד.

תחושת התושבים במועצות השכנות לנו היא שיש להם "אבא" במועצה- מישהו שבא לעבוד, לסייע ולפעול לרווחת תושביו ואינו עסוק רק בהתחשבוניות עם מי שלא בחרו בו בפעמים הקודמות, ובמאבקי הישרדות פוליטיים מכוערים. ועוד לא הזכרנו את הרשתות בפלילים, על פי הודאתו (!) של ראש המועצה המכהן.

מוסרית- כיצד בכלל ניתן לתמוך באיש כזה? מהו המסר החינוכי שאנו מעבירים לילדינו כאשר אנו בוחרים בו שוב? כאשר אנו קוראים בתקשורת על איש ציבור שהוגש נגדו כתב אישום אנו עדים לויכוח ציבורי האם עליו להתפטר מתפקידו לאלתר, אבל אין מחלוקת **שכך צריך לעשות לאחר ההרשעה**. והנה ראש מועצה שסרח, והוא מודה בכך שהוא עברייך, מעז לדרוש מתושבי המועצה לבחור בו פעם נוספת! יתכבד נא מאיר יפרח ואחרי שלוש קדנציות בתפקיד יעביר את המישרה למישהו אחר. זוהי רוטציה ראווה, בלי קשר לכל מה שנכתב לעיל.

כמו אישה מוכה, הסופגת שוב ושוב מכות והשפלות מבן-זוגה, קמה למחרת בבוקר, מוחה את הדמעות, מרכיבה משקפיים כהים ומספרת לכולם ש"לא קרה כלום והכל יהיה בסדר"- כך (להבדיל) גם אנו. הגיע הזמן לומר די לאכזבות ולביזיונות. לא בוש לומר: "מגיע לנו ראש-מועצה מזן אחר, מגיע לקיבוץ סעד ולשאר יישובי המועצה מישהו שיצעיד אותנו קדימה ולא ימשיך להתנהל באופן כה פוגעני ומפלה!"

לאיזור שלנו, שסבל כל-כך הרבה בשנים האחרונות, יש פוטנציאל אדיר להפוך לפינת-חמד, אם רק נזכה בימים של שקט וביטחון. אנו קוראים לכם בלב שלם לבחור בתמיר עידן לראשות המועצה, ולהתפלל שהקדוש ברוך הוא יסייע לו באתגרים הניצבים בפנינו.

מתניה רפא, איציק לייכטר, אבי הלפרין, נחום לנדאו, אהרלה' כר"ט.

"והיה העקב חנינו"

בתחילת ימי המבצע "עמוד ענן" ניסו חניכי בני עקיבא לרומם את רוחנו (שלא היתה שפופה...) בכתובת גדולה בקומת הקרקע, בהאי לישנא: "הצבע אדום לא עצר אותנו – הוא רק עיקב אותנו". כעבור יומיים שלושה, הבחינו כנראה בשגיאה (או שהעירו להם) – והמילה עיקב תוקנה ל: עיכב, ובא לציון גואל...

אך לא, טרם הגיע הגואל... ביחד עם משלוחי המטעמים שזכינו לקבל בימים הבאים מישובים שונים (בעיקר מן הישוב קידה, שלפני כן לא שמעתי את שמו) – קיבלנו גם מכתבי עידוד מילדי קידה. המכתבים היו מרגשים ונחמדים, וכדרך כתיבתם התמימה של ילדים – הכותבים על פי השמיעה – מצאנו שם הברקות כגון אלו: "מאכלים לחם שתכזיכו מאמד" ... (למי שלא הצליח להבין, הרי לפניו תרגום לעברית: "מאכלים לכם שתחזיקו מעמד") ועוד כהנה וכהנה "שגיעוט קטיו" נחמדות מבית היוצר של מוחותיהם של חמודינו. מעבר להנאה בקריאת המכתבים, אכן יש לנו בעיה אמיתית בשפתנו. (אמנם לא רק בשפתנו, אלא בכל שפה שיש בה עיצורים הנכתבים ביותר מאפשרות אחת). במשך הדורות איבדנו (כמעט כולנו, כאשר כיום גם בני עדות המזרח,

הצעירים בעיקר, זנחו את מורשת המבטא הנכון) את היכולת להבדיל בביטוי בין ח' לכי רפויה, בין ק' לכי דגושה, בין ט' לת', בין ו' לב' רפויה. מעיון בפיוטים עתיקים אפשר להיווכח כי כבר בעת הקדומה לא הבחינו בין ס' לשי' שמאלית. גם בגמרא מצאנו שאנשי בית שאן, למשל, לא דקדקו בהגיה הנכונה של העיצורים הדומים.

הבעיה, כאמור, אינה חדשה. בדיחה עתיקה של יהודי אירופה (שהגו תי' רפויה כס'), מספרת על משפחת רפתנים יהודית, שביקשה מבנה הצעיר לכתוב מודעה שהם מוכרים חלב כשר לפסח. אך כאשר התברר להם שאיש אינו בא לקנות את חלבם, הלכו לבדוק מה הסיבה לכך. המודעה שכתב הבן הצעיר היתה בזו הלשון: "כלב קשור לפתח".

יהודי פולין נהגו ללגלג על ה"ליטאים", אשר נהגו כבני אפרים – שהגו את המילה שיבולת: סיבולת. מספרים, ששאלו יהודי ליטאי היכן יש בשיר השירים מילה בת שלושה שי' והוא השיב בלי ניד עפעף: לסוסתי! (כאמור, תי' רפויה נהגתה כס'). זה מזכיר לי מה ששמעתי מחו"מ, ר' יצחק הלפרין ז"ל - על רבו ר' חיים מברסק, בעת שהיה ראש ישיבת וולוז'ין. שבת אחת אחה"צ, ראה שני בחורים עוסקים בשיחה בטלה. תמה עליהם – הרי נאמר שבת בר"ת: שינה בשבת תענוג. אם אינכם ישנים – מדוע אתם מפטטים ואינכם לומדים תורה? השיבו הם כנגדו: שבת – ר"ת: שיחה בשבת תענוג... הפטיר כלפיהם בעוקצנות: בזכותכם הצלחתי להבין סוף סוף פסוק במשלי שהיה קשה לי – "לב כסיל לשמאלו"...

ואם כבר הזכרנו את ר' חיים (שהיה סבו של הגרי"ד סלובייצ'יק), הרי סיפור שאינו שייך לעניינינו, אבל יש בו מענייני לשוננו. כאשר ראש ישיבת וולוז'ין היה הנצי"ב, ר' חיים שהיה נשוי לנכדתו היה ר"מ צעיר בישיבה. נוהג היה ר' חיים להחליף דברים עם בחורי הישיבה (שלא היו רחוקים בגילם ממנו) ותוך כדי כך היה מניח ידו על כתפו של בן שיחו, מנהג חברות. פעם אחת דנו ראשי הישיבה באחד התלמידים, שלא הצטיין כ"מתמיד". הגן עליו הנצי"ב באמרו: מה אתם רוצים ממנו? ר' חיים על צווארו ויעסוק בתורה!.. החידוד הוא על פי הדיון בבבלי (קידושין כט' ע"ב) האם יש להקדים ולהינשא או קודם ללמוד תורה. ר' יוחנן מתנגד לנישואין מוקדמים וטוען: ריחיים בצוארו ויעסוק בתורה? הסיפור הזה מצוי גם בספרו של הרב מימון "שרי המאה".

גם בעבודתנו בהנהלת חשבונות אנו נתקלים בשגיאות – ולאז דווקא של ילדים... למשל: אותה הטעות שבה נתקלנו בתחילת רשימה זו: "אנא אל תעקבו את התשלום..." דוגמא אחרת עוסקת בתחום שהוא המצאה של מדינת ישראל: החובה המוטלת על מי שמשלם לספקי מוצרים או שרותים לנכות מן התשלום אחוז מסוים ולהעבירו למס הכנסה (לזכות חשבוננו של הספק). רבים הפונים אלינו בבקשה "לא לנכות" מן התשלום, כי יש להם אישור על פטור מניכוי. אבל עלה על כולנה אותו ספק, אשר כמצוות החוק הדפיס על החשבונות גם את מספר העוסק המורשה. אך דא עקא, בית הדפוס קבע שהוא "עושק מורשה"... נקווה שלא יהיה עושק מורשע!

חנן אולן

רכב חדש!

ניסן ל - 7 נוסעים גיר ידני- מרווח!! נכנס לסידור.

מכיוון ומדובר ברכב דיזל (סולר) עם מנוע חסכוני במיוחד-

המחיר לחבר ייחשב **כרכב קטן!**

1. רכב

סעו בזהירות!